

ZESDE PASTORALE BRIEF – Beloken Pasen 19 april

*voor parochianen en belangstellenden
van de H. Jacobusparochie N.W. Friesland*

Thomas, Thomas kom eens hier,
waarom twijfel je aan Mij?
Zie Mijn littekens en wonden,
steek je handen in Mijn zij!

Waarom wil je niet geloven,
dat Ik het werkelijk ook Ben,
Ik kom door jouw gesloten deuren,
omdat Ik ál jouw twijfels ken!

Maar nu je Mij gezien hebt,
zeg je: "Mijn Heer en Mijn God!"
Weet je Thomas, Ik ga je helpen
en geef je óók een nieuw gebod!

Want zalig zijn zij die wél geloven,
zonder Mijn wonden ooit te zien,
dus zeg niet steeds in ongeloof,
eerst voelen, dan geloven misschien!

En zo heeft Thomas moeten leren
dat geloof voorop moet staan,
ook al wil hij tastbare bewijzen,
dan nóg biedt Jezus hem Zijn Vrede aan!

Els Hengstman – van Olst

*** Inleiding...**

door pastoor Marco Conijn

De gehele Goede Week en Pasen zijn voor mij het hoogtepunt van heel het (kerkelijk) jaar. Maar dat voelde dit jaar anders. Gelukkig mocht ik vieren met mijn collega. Dat was fijn. We vierden onze verbondenheid met God en met u allen. Vieren in lege kerken is echter moeilijk. Je wilt zo graag vieren met de gemeenschap. Je wilt zo graag mensen laten ervaren dat we met elkaar mogen leven in en vanuit God, die zoveel groter is dan onszelf.

De Coronacrisis maakt dat we al vele weken aan sociale onthouding moeten doen. Dat valt niet mee! Ik heb het er best moeilijk mee. En velen hebben het er zwaar mee. Je hoort verhalen van hartverscheurende eenzaamheid. We maken ons grote zorgen om dierbaren. We maken ons wellicht ook zorgen om onze baan en ons bedrijf. Aanstaande dinsdag zal de premier weer tot ons spreken. We hopen dat er weer wat meer bewegingsvrijheid komt. Tegelijk vragen we ons af of dat wel verantwoord is.

We leven in een bizarre tijd. Toch zal deze tijd ons op termijn wel wat op kunnen leveren. We meenden dat ons niets zou kunnen gebeuren. We leven al tientallen jaren in een heel maakbare wereld. Nu realiseren we ons toch ineens dat we kwetsbare mensen zijn. Dat

dwingt ons om na te denken over de essentie van het leven. Heel wat mensen doen dat ook. Hoe leven we? Waarom leven we? Wat is het doel van ons leven? Het leven brengt schaduwkanten met zich mee. Maar er is ook heel veel moois te ontdekken. Mensen hebben, weliswaar op afstand, toch veel zorg voor elkaar. Er ontstaan de meest lieve en mooie initiatieven.

Waar ik dit jaar ook enorm van geniet is de natuur. Die is aan het ontluiken en laat zich in niets belemmeren door de Coronacrisis. Wat is de natuur prachtig in deze misschien wel mooiste tijd van het jaar.

We hebben als pastoresteam weer een pastorale brief gemaakt. Ook zijn er weer enkele bijdragen van parochianen in terug te vinden.

Mede namens mijn collega wens ik u weer veel leesplezier.

Hartelijke groet van het pastoresteam,

Pastoor Marco Conijn (c.m.conijn@hotmail.com)
Pastor Dorenda Gies (pastorgies@kpnmail.nl)

Website: www.heiligejacobusparochie.nl
Facebook: @HJacobusdeMeerdereparochie

* Vanuit het pastoresteam...

Luisterend oor van de pastores

Als u even uw hart wil luchten, bel ons. Dat kan de hele dag.

Pastoor Marco Conijn: 0517-233288 / 06 21833503

Pastor Dorenda Gies: 06 20821969

Overledenen in de parochie

In de ochtend van dinsdag 14 april is Anna Catharia Dijkstra-Haarsma uit Nij Statelân in Menaam in haar slaap overleden. Anneke was ruim 70 jaar getrouwd met Gerrit Dijkstra. Voordat ze om gezondheidsredenen naar Menaam verhuisden woonde het echtpaar in de Triangel in Franeker. De gezondheid van Anneke ging al een tijd achteruit. Op vrijdag 17 april hebben we in een klein gezelschap in de open lucht bij het crematorium Andringastate afscheid van haar genomen. Anneke is 95 jaar geworden. Bidden we om kracht voor haar echtgenoot Gerrit, haar gezin en allen die haar dierbaar waren. Dat Anneke mag rusten in vrede.

In de nacht van donderdag 16 op vrijdag 17 april is onverwacht Johan Jan de Haan van de Hertog van Saxenlaan in Franeker overleden. Johan heeft jaren gezorgd voor de ruimte om onze kerk heen. Aanstaaende woensdag nemen wij in besloten kring vanaf het kerkplein afscheid van Johan, waarna hij zal worden gecremeerd in het crematorium van Goutum. Om 15.30 uur vertrekt de rouwstoet vanaf de Hertog van Saxenlaan 58. Iedereen kan daar op gepaste afstand langs de weg afscheid nemen van Johan. Johan is 76 jaar geworden. Bidden we om kracht voor zijn echtgenote Tiny, zijn gezin en allen die hem dierbaar waren. Dat Johan mag zijn in Gods vrede.

* Gelovige Inspiratie...

Door pastor Dorenda Gies

Het heilig Evangelie volgens Johannes (Joh. 20,19-31, KBS Willibrord 1995)

Op de avond van die eerste dag van de week waren de leerlingen bij elkaar. Hoewel de deur op slot was uit vrees voor de Joden, kwam Jezus. Ineens stond Hij in hun midden en zei: 'Vrede!' Na deze groet toonde Hij hun zijn handen en zijn zijde. Vreugde vervulde de leerlingen toen ze de Heer zagen. 'Vrede', zei Jezus nogmaals. 'Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zo zend Ik jullie.' Na deze woorden ademde Hij over hen. 'Ontvang de heilige Geest', zei Hij. 'Als jullie iemand zijn zonden vergeven, dan zijn ze ook vergeven; als jullie ze niet vergeven, dan blijven ze behouden.'

Tomas, een van de twaalf, ook Didymus genaamd, was er niet bij toen Jezus kwam. De andere leerlingen vertelden hem: 'We hebben de Heer gezien.' Maar hij zei: 'Ik wil zijn handen zien, met de gaten van de spijkers erin; ik wil ze met mijn vingers voelen. Ik wil met mijn hand de opening in zijn zijde voelen. Anders geloof ik niet.'

Acht dagen later waren de leerlingen weer bijeen, en nu was Tomas erbij. Hoewel de deur op slot was, kwam Jezus. Ineens stond Hij in hun midden en zei: 'Vrede!' Vervolgens richtte Hij zich tot Tomas: 'Kijk maar, hier zijn mijn handen; kom nu maar met je vinger. En kom met je hand om de opening in mijn zijde te voelen. Wees niet langer ongelovig, maar gelovig.' Hierop zei Tomas: 'Mijn Heer! Mijn God!' Jezus zei: 'Omdat je Me gezien hebt geloof je? Gelukkig zij die zonder gezien te hebben toch tot geloof komen.' Nog veel andere tekenen heeft Jezus voor de ogen van zijn leerlingen verricht, die niet in dit boek zijn neergeschreven. Die welke u hier vindt, zijn neergeschreven opdat u zult geloven dat Jezus de Messias is, de Zoon van God, en opdat u door te geloven leven zult bezitten in zijn naam.

Overweging

De wereld om ons heen is met de komst van het coronavirus in één klap grondig veranderd. Alle zekerheid lijkt onderuit gehaald, mensen strijden om hun leven, mensen worden geconfronteerd met eenzaamheid, met angst en onzekerheid. Iedereen heeft er op een of andere manier mee te maken. Hoe lang zal het nog duren? Houdt het ooit op, en wat dan? Het zal wel nooit meer goedkomen. Je verwacht eigenlijk niet meer dat mensen nog blij kunnen zijn, nog nieuwe kansen zien, nog hoop voor de toekomst hebben...

En dan klinkt die lezing die we elke tweede zondag van Pasen opnieuw horen. We horen het verhaal van de verschijning van Jezus aan zijn leerlingen en hun zending. En we

horen van Thomas, die de wonden van Jezus mag voelen. Hij staat bekend als de ongelovige Thomas, maar het is de vraag of wij hem daarmee recht doen. Deze benaming doet hem denk ik om meerdere redenen tekort. Thomas weigert te geloven in de verrijzenis, als de verrezene niet dezelfde is als degene die ook aan het kruis gehangen heeft. Het moet echt om Jezus gaan die verschenen is, niet om een spook of een geest. Meer dan van ongelooft getuigt deze houding van Thomas van zijn grote trouw aan Jezus.

Naast trouw getuigt de houding van Thomas van een kritische, onderzoekende instelling. Thomas wil niet zonder meer ja en amen zeggen op wat mooi klinkt of op wat hij graag zou horen. Thomas is net als de andere leerlingen ontdaan door alle gebeurtenissen. Jezus gekruisigd. Het graf is leeg. Moet hij nou hopen of wanhopen? Hij weet het niet. Hij wil de diepere betekenis doorgronden om echt te verstaan. Thomas is immers degene die aan Jezus vraagt: 'Heer we weten niet waar u heen gaat. Hoe zou de weg ons dan bekend kunnen zijn?'

Zo wil Thomas niet zonder meer geloven dat Jezus verrezen is. Hij wil eerst zelf zien dat het de gekruisigde is die leeft. Hij wil niet te snel voorbij gaan aan die periode van lijden en pijn, maar hij wil ook niet vast blijven zitten in zijn wanhoop. Die zogenaamde ongelovige Thomas komt tenslotte met de meest indrukwekkende geloofsbelijdenis van alle leerlingen. Hij is de eerste en enige die Jezus als God aanspreekt: "Mijn Heer. Mijn God."

Hoe kun je nu geloven in de verrijzenis bij het zien van akelige tekenen van lijden en dood? Hoe kun je geloven in de zin van het leven bij het zien van zoveel ellende en onrecht in de wereld? In deze tijd zouden wij allemaal wel wat van het geloof van Thomas kunnen gebruiken. Maar wonderlijk genoeg zie je in deze tijd ook dat mensen gaan nadenken over hoe het anders kan, hoe het beter kan, straks als dit voorbij is. Zij zien de angst, het verdriet en het verlies, maar durven ook verder dan dat te denken.

Ze hopen dat mensen een groter gevoel van verbondenheid en verantwoordelijkheid overhouden aan deze coronacrisis. Ze hopen dat we op een andere manier gaan kijken naar ons samenleven, naar wat wij eigenlijk nodig hebben om te leven, naar wat we te veel hebben, naar wat mensen op andere plekken in de wereld te kort komen, naar hoe wij omgaan met de levensbronnen van onze aarde. Zij hopen op en geloven in nieuwe kansen en nieuw leven door alle ellende heen en maken soms zelf al een voorzichtige start daarmee. Zij maken in de wereld van vandaag iets zichtbaar van dat geloof van Thomas. En misschien hoor jij, hoort u daar ook wel bij!

Soms vergeten we bij deze evangelielezing het eerste stuk wel eens, waar Jezus zijn leerlingen op weg stuurt, zoals hij zelf op weg is gegaan en dat Hij de heilige Geest over hen blaast. Vanuit de angst en de ellende worden wij net als de leerlingen en net als Thomas door Jezus gezonden. Wij mogen geloven met het oog op wat er in de wereld gaande is. Dat is onze uitdaging en daarin gaat God, gaat Jezus met ons mee. Calos Desoete verwoordt dit in een prachtige tekst:

*Met een handvol kleine, zwakke, machteloze mensen
is het ooit begonnen.
Vanuit hun onmacht,
hun angst en ontgoocheling
hebben zij de handen in elkaar geslagen,
en zijn ze op weg gegaan.
Waarheen?
Ze wisten het zelf niet.
Ze zouden wel zien...
Ze deelden wat ze hadden,
brood en wijn,
huis en goed.
Uit het samen bidden putten zij de kracht
om te blijven doorgaan
en hielden ze de droom wakker
die Jezus in hen gewekt had.*

*Vanuit deze verbondenheid
zetten ze de kleine dagdagelijkse stappen
die haalbaar waren.
En dat was heel wat.
Zo groeide indertijd nieuw leven
in een stervende wereld.
Waarom zou dat nu niet kunnen?*

Amen

Voorbede

Levende God, die ons nabij bent in ons zoekend geloven.
Die tot ons hart spreekt en ons gaande houdt
op de weg naar U en naar elkaar,
aan U leggen wij onze gebeden voor en bidden:

Voor onze wereld waarin zoveel mensen twijfelen
en voortdurend op zoek zijn naar de zin van hun bestaan.
Dat zij een luisterend oor vinden voor hun vragen en twijfels,
dat zij geraakt worden in hun hart....

Voor onze kerk, waarin zoveel mensen teleurgesteld zijn
door de pijn en het leed dat hun of anderen is aangedaan.
Dat vertrouwen herwonnen mag worden
en nieuwe kansen gevonden
tot opbouw van een levende gemeenschap
in de geest van de verrezen Heer....

Voor hen die de grond onder hun geloofsleven voelen wankelen.
Dat zij mensen mogen ontmoeten
die Gods liefde en nabijheid daadwerkelijk léven
en die het evangelie laten doordringen in alle mensenharten.

Bidden wij voor ons allen die lijden onder het Coronavirus,
op welke wijze dan ook,
door pijn, angst, onzekerheid en verdriet,
door verlies van dierbaren,
door eenzaamheid, door verlies van werk.
Voor allen die onder grote druk moeten werken
om de samenleving gaande te houden.
Dat wij elkaar helpen en nieuwe levenskracht geven..

Bidden wij voor allen onder ons die durven geloven,
die door alle ellende heen
nieuw leven zien achter de horizon.
dat zij volhouden en andere mensen aansteken.
dat zij een bron van hoop en inspiratie mogen zijn.

Bidden wij voor al onze dierbare overledenen,
voor allen die wij met pijn in ons hart moeten missen.
Geef, God, dat zij allen mogen zijn geborgen in uw liefde en licht....

Levende God, als de nood zo hoog wordt,
dat zelfs ons geloof dreigt te bezwijken, draag en ondersteun ons dan.
Doe ons weer groeien in kracht, soepelheid en weerbaarheid,
door Jezus Christus onze Heer. Amen

* Gedachten van parochianen...

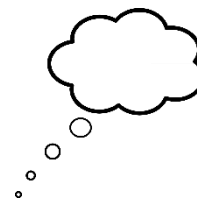
Peaske 2020

It is peaske, ik bin alline
Net nei de bern, mar ik sil net skrieme
Ik sjoch nei bûten en tink efkes net
oan it deadelyk virus dat oer de wrâld giet.
Nee, ik sjoch de blommen bloeie
de sinne skynt
de ky rinnen yn de greiden.
de klokken lyde, it is Peaske.

Net nei tsjerke,
mar yn ûs hert,
binnen we efkes mei elkoar.
Yn myn tinsjen stean ik wer efkes op it koor.

En dan tink ik wer oan harren,
dy d'r net meer binne
en it fortriet om ûs hinne
Ik ha neat to klaaien
en tink en sis
O God, wat is de wrâld dochs mooi

Lies, parochiane fan Dronryp

Inzicht...

Wat laat, maar toch, u allen van harte een Zalig Pasen toewensen. Moge dit centrale feest van overstijging van de dood in deze bijzondere coronaperiode eindelijk de lang verwachte komst van de Heer inluiden in de vorm van een totaal nieuwe levensstijl alom die meer door de spirituele geest dan het gebruikelijke materialisme wordt geleid.

Zeker, nu lijkt het er nog niet in alle opzichten op, maar inzichten moeten groeien, maar zoals bij elke wereldwijde ramp komen die tijdens zo'n gebeurtenis tevoorschijn, altijd. Hopelijk is de mensheid dan nu wel zo wijs om de nieuwe levenswijze, met de kerk in welke vorm dan ook in het centrum (zoals in mijn kinderjaren in het Amsterdamse Papendorp), volmondig te accepteren, te volgen en nooit meer los te laten. Dat is mijn wereldlijke hoop - de warmmenselijke aardse weg naar het volgende, algemeen erkende, eeuwige bestaan.

Ik wil het pastorale team bedanken voor de prachtige Pastorale Brieven elke week weer die zo veel bemoediging en vasthoudendheid bieden. Stilletjesweg vind ik dat wel een groot voordeel van tante Corona: wij, eenvoudig kerkvolk, dringen nu week na week veel directer tot de Grote Geheimen door dan voorheen in de 'gewone' viering. Ik ervaar het als een nieuwe manier van vieren, zeker ook met al het gebodene op allerlei mediakanalen. In dat opzicht een onverwacht rijke tijd! Maar 'houden zo!' nog maar even liever niet in deze vorm die ook zo ontstellend veel leed voor zovelen betekent. Ik bid de goede God om goed te kijken naar alle goedwillenden die nu wel in de gaten hebben dat we iets anders moeten gaan leven dan onlangs nog in de zo puur materialistische tijd, zodat tante Corona wel weer voorgoed naar haar plaatsje in de hel kan worden teruggestuurd.

Hartelijke groet!

Wim van Bussel (kloostercel 307, huize Theresia)

Verhaaltjes...

Een ritueel uitvoeren kan genoeg zijn, ook al waren er geen mensen bij. Toen ik even voorin de kerk ging zitten op eerste paasdag, was er voor mijn gevoel iets nieuws, alsof er iets veranderd was ten opzichte van gisteren, lichter of als in een ander licht.... Dat waren natuurlijk het kruis en de doek en de bloemen, de open panelen boven het altaar en de Paaskaars, zeker. Maar er is nog iets toegevoegd wat ik niet kan benoemen... Is het alleen in mijn verbeelding? Nee, dat geloof ik niet.

Ik moest toen weer aan een verhaal denken wat afgelopen dagen door me heen speelt. Ik weet niet of het er iets mee te maken heeft of bovenstaand goed illustreert, maar dat doet er mogelijk ook niet toe. Als de rabbi voorvoelde dat er leed over zijn volk zou komen, ging hij alleen naar een stille plek in het bos. Daar ontstak hij een vuur en zei een gebed. En zie, het wonder voltrok zich, het leed bleef uit. Toen in later tijd zijn leerling voor zijn volk erbarmen moest vragen, ging hij naar de zelfde plek in het bos en zei: 'Heer der wereld, neig uw oor. Hoe ik het vuur moet aansteken weet ik niet, maar ik kan het gebed nog zeggen. En het wonder voltrok zich. Nog later ging zijn opvolger naar de plek in het bos om zijn volk te redden en zei: 'Hoe ik het vuur moet ontsteken weet ik niet en het gebed ken ik niet, maar ik weet de plek nog !' Het wonder voltrok zich en het volk werd gered. Toen werd het de taak van weer een andere rabbi om het leed te keren. Hij ging in zijn stoel zitten, het hoofd in de handen en riep de Heilige, Hij zij gezegend, aan en zei: 'Hoe ik het vuur moet aansteken, weet ik niet, het gebed ken ik niet, de plek in het bos kan ik niet meer vinden. Ik kan wel het verhaal vertellen. Moge dat voldoende zijn!' En het was voldoende.

Ik had het in mijn hoofd, dat verhaal, ergens genoteerd of gelezen maar kon het niet vinden. Heb vanmiddag nadat ik wat had zitten tekenen terloops bij het verlaten van de kerk de heilige Antonius nog even vragend aangekeken. Na het eten, sloeg ik het zomaar op..., tsja... Anders ook niet erg, had ik de essentie wel in eigen woorden kunnen vertellen. Maar toch... Ik weet, de wereld is in grote zorg, dat is waar. Maar was dat niet al een tijd zo ? En al veel vaker in de geschiedenis van de mensheid ?

Ik ken iemand die op dit moment al ruim twee weken op de Intensive care ligt met corona. Zo zijn er veel meer mensen, dat realiseer ik me ook. We kunnen elkaar zonder het bewust te zijn aansteken. Dat beseft ik ook. Toch blijf ik op zoek naar het positieve en wil blijven genieten van het goede dat er is, of wil daar oog en oor voor blijven houden. Iedere dag is anders, ieder moment een geschenk. Ik teken en schilder wat, ik lees wat, wandel, en af en toe speur ik naar goede documentaires op you tube. En van dat laatste wil ik er toch een die ik pas gezien heb met jullie delen: Toen ik er naar zat te kijken dacht ik aan Jezus die als ik het goed heb onthouden ergens zegt dat kinderen het koninkrijk Gods zullen binnengaan. Of was het, zijn als kinderen? En waarom bewegen zo belangrijk is, vooral in blijheid. The small angel from Colombia, is de titel. In het Spaans, Engels ondertiteld. Er is ook een versie die Engels is ingesproken, dan heet ie, the little angel from Colombia. Maar dat Spaans is zo mooi en origineler, vond ik. Ik wil er inhoudelijk verder niets over zeggen, maar ik was er zowel van onder de indruk als blij dat er zulke mensenkinderen zijn. Mijn belangstelling is gelijk weer gewekt om weer opnieuw en nog anders naar kinderen te kijken, die kunnen meer dan wij volwassenen soms menen te weten. Ben daarover intussen wat literatuur op het spoor. Dus, heb weer genoeg te lezen ook.

O ja, nog een verhaaltje anders is het er maar eentje. Toen de Baäl Shem Tov zijn leerlingen op een dag verbood om te vasten en hun onderwees dat ascese ingaat tegen Gods wet, kwam later een verontruste rabbijn langs om hem hierover te bevragen. De Baäl Shem sprak bij die gelegenheid: 'Het doel van mijn aardse leven is mijn broeders te tonen dat zij God door vreugde en plezier kunnen dienen. Wie vreugde ervaart, ervaart liefde. Liefde tot de mens en alle creatuur.'

Vreugde is niet alleen een kwestie van een opgewekte geest, maar ook van een bewogen lichaam. Vreugde zoekt altijd een uitweg; via het hoofd, maar vooral via hart en ziel, via

armen en benen. Dans en muziek zijn niet alleen uiting, maar ook bron van chassidische vreugde. Aldus gelezen in Gottfrid van Eck in zijn boekje Bidde met de benen. Ik moest hieraan denken toen ik in bovengenoemde documentaire beelden van dansende arme en oude mensen zag. Ze zagen er verrassend een stuk jonger en in zekere zin ook rijker uit.

Dit waren een paar dingen die ik wil delen, gewoon.
Hartelijke groet en goede gezondheid,

Karel Jan Elsdijk (Harlingen)

Pasen...

Door de sociale quarantaine is alles erg anders. Bij veel mensen (ook bij mij) vallen er allerlei plannen in het water. Allerlei dingen waar je al weken of zelfs maanden naar uitkeek gaan niet meer door. Waar ik naar uitkeek was examen doen en op reis gaan. Erg jammer dat dat er niet meer in zit. Toch zijn er routines die ik meer mis. Bezigheden zoals naar school gaan, hockeyen of met vrienden samen zijn kan ook allemaal niet meer. Maar ook het Paasweekend zag er dit jaar voor iedereen anders uit. Na carnaval merk je langzaam dat het er weer aan komt. Door alle rituelen die er bij horen ga je uitkijken naar het Paasweekend. Of het nou een extra wierrookvat of mooi servies is, alles wordt uit de kast gehaald om het belangrijkste feest van het jaar extra speciaal te maken en ervoor te zorgen dat alles er op zijn paasbest uitziet.

Helaas konden erg veel routines die ik tijdens een 'normaal' Paasweekend doe niet doorgaan. De kerken zijn natuurlijk al wat langer gesloten, maar tijdens Pasen is dit allicht extra zuur. Ook mensen die (bijna) nooit naar de kerk gaan zie je vaak tijdens Pasen of kerst in de kerk. Het is hierdoor extra druk wat een viering tijdens Pasen nog gezelliger maakt. Naar de kerk gaan was dus geen optie wat erg jammer is.

Maar ook thuis gingen dingen toch net even ietsjes anders dan normaal. Pasen is ook belangrijk om met de familie te vieren. Traditie voor ons was dat om samen met de hele familie bij onze opa en oma te fonduen. Altijd super gezellig en lekker. Jammer genoeg kon dat dit jaar niet doorgaan vanwege het advies om geen ouderen op te zoeken, dus ook geen opa of oma. Ook zonder coronavirus werd deze manier van samenzijn al lastig, aangezien het voor opa niet meer mogelijk is om nog thuis te wonen samen met mijn oma. Maar het ergste is dat ze elkaar ook niet meer op mogen zoeken vanwege het coronavirus. Zestig jaar samen, en dan krijg je dit. Ik vind het erg moeilijk om hier getuige van te zijn en tegelijkertijd niet langs te kunnen gaan. Geen kus of knuffel te kunnen geven.

Gelukkig waren er deze Pasen ook dingen die ik wél heb kunnen doen. Op eerste Paasdag hebben we een lekker paasontbijt genuttigd en vervolgens op televisie naar de viering in Rome gekeken. Dankzij facetime konden we een soort van samen met onze oma in de kerk zitten (met een kopje koffie er bij!). Los daarvan is videobellen een heel fijn middel om toch nog contact te houden met familie en vrienden omdat je elkaar ook ziet. En verder waren we niet alleen en hebben we genoten van elkaar, lekker eten en het zalige weer afgelopen Paasweekend.

Pasen heeft dit jaar misschien niet zo groot uitgepakt, maar dat is een hele goede reden om er volgend jaar een nog groter feest van te maken.

Jelte Overzet, acoliet in Harlingen

Heeft u ook bemoedigende woorden te delen met parochianen. Mail ze ons dan naar de pastores.....

* Voor de kinderen...

Tomas-spelletje: eerst voelen dan geloven

Bij het evangelie van dit weekend.

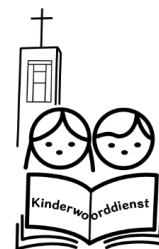
Eerst voelen dan geloven

Tomas wilde eerst zien en dan geloven. Soms kunnen ook wij dingen niet zien maar wel voelen. In deze verwerking kunnen kinderen voelen en raden wat zij in handen hebben.

Nodig:

Grote doek of een deken met een aantal voorwerpen eronder. Laat een kind onder het kleed een voorwerp zoeken en dit goed voelen. Het kind omschrijft wat het voelt en vertelt wat het is. Geloven ze dat? Of willen ze het liever toch zien?

* Nieuws vanuit de parochie...

Kunnen wij u helpen?

Wie door de crisis wordt beperkt kan op mensen van de Caritas een beroep doen. Bijvoorbeeld voor het doen van boodschappen, de hond uitlaten en eventuele andere zaken. Daarvoor zijn er vier telefoonnummers beschikbaar: Mocht u geen beroep willen doen op hulp, maar juist hulp willen aanbieden, dan kan dat ook. Graag zelfs.

Locatie St. Annaparochie:	Trees Stornebrink	06 23108907
Locatie Dronryp:	Jos Nijssen	06 21622113
Locatie Franeker:	Theo van der Geest	06 15428549
Locatie Harlingen:	Joke van der Heide	06 30506061

* Hart onder de riem...

Dank voor de verzending van de pastorale brieven.

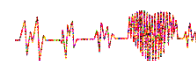
Er zijn veel goede initiatieven in deze tijd die mensen bij elkaar brengen.

Ik wijs jullie op een initiatief van een familielid van mij (een jonge student uit Delft) te vinden op <https://www.gewoonmensendiemensenwillenhelpen.nl>

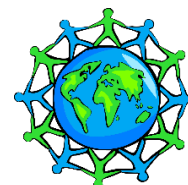
Willen jullie de mensen er op wijzen.

Zalig Pasen en blijf gezond!

Liesbeth Scholten (Harlingen)

* Vanuit het bisdom, andere kerken en de wereld...

Biddend met elkaar verbonden....

*Iedere woensdag van 19.00 uur tot 19.15 uur
luiden in Nederland de klokken van hoop.....*

Overzicht: Landelijke uitzending Eucharistie; Nederland en Vaticaan

Televisie:

Iedere zondag om 09.45 uur via NPO2: Het geloofsgesprek met Leo Fijen, voorafgaand aan de eucharistieviering op TV.

Om 10.00 uur via NPO 2 , zoals gebruikelijk op afwisselende locaties in het land De Katholieke Bijbelstichting (KBS) heeft voor kijkers *voor elke zondag* een ondersteunend document gemaakt Gratis te downloaden via de website van KBS. Zie:
<https://www.rkkerk.nl/katholieke-bijbelstichting-komt-met-digitale-ondersteuning-voor-het-thuis-volgen-van-de-eucharistie/>

Internet

Dagelijks verzorgt KRO-NCRV livestream van de eucharistieviering (09.30 uur) en de dagsluiting (19.00 uur) vanuit de Mariakapel in de Hilversumse St. Vituskerk. Gebeden voor deze dagsluiting kunt u inzenden via dagintentie@kro-ncrv.nl.

Rome/Vaticaan:

De dagelijkse mis van Paus Franciscus in Casa Santa Marta te Rome: via de website www.vaticannews.va; via het YouTube kanaal van het Vaticaan.